

Ved lov nr. 383 af 3. maj 2006 om kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark blev det særlige privatretlige lovgrundlag for KommuneKredit moderniseret med henblik på at give et mere retvisende og detaljeret billede af foreningens virksomhed.

Det blev i den forbindelse blandt andet lovfæstet, at KommuneKredit kan udøve virksomhed gennem datterselskaber efter forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden. Der blev samtidig indført adgang til, at KommuneKredit kan fusionere med sådanne datterselskaber, ligeledes efter forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden.

Ved nærværende lovforslag etableres der mulighed for, at en fusion af KommuneKredit og et datterselskab, der beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælges gennemført som en skattefri fusion efter bestemmelserne i fusionsskattelovens kapitel 1.

3.5. Fradrag for lønmodtager, der bor i en anden EU/EØS-medlemsstat og har hovedbeskæftigelse i Danmark og bibeskæftigelse i udlandet

Det foreslås at give udenlandske lønmodtagere, som er socialt sikret i en anden EU/EØS-medlemsstat og har arbejde i Danmark, adgang til fradrag i Danmark for udenlandske obligatoriske sociale arbejdsgeberbidrag. Det vil være en betingelse, at der i medfør af EU's socialforordning er indgået en aftale om, at den danske arbejdsgivers pligt til at svare arbejdsgeberbidrag til lønmodtagerens hjemland er overtaget af lønmodtageren selv.

Efter de gældende EU-regler er en arbejdstager som udgangspunkt socialt sikret i den medlemsstat, hvor han arbejder. Hvis en person arbejder både i den medlemsstat, hvor han bor, og i en anden medlemsstat, er han som udgangspunkt socialt sikret i den medlemsstat, hvor han bor. Afhængigt af lovgivningen i den medlemsstat, hvor lønmodtageren er socialt sikret, skal såvel arbejdsgiver som lønmodtager betale sociale sikringsbidrag.

De gældende regler har givet anledning til vanskeligheder i den situation, hvor en dansk arbejdsgiver ansætter en person, som har bopæl i Sverige og samtidig arbejder i Sverige for en svensk arbejdsgiver.

Dette skyldes grundlæggende strukturelle forskelle mellem Danmark og Sverige, hvad angår betaling af sociale bidrag. For det første er vægningen mellem skatter og sociale bidrag forskellig i de to lande. I Danmark har vi en relativt høj personbeskatning, mens man i Sverige har en relativt lavere skat, men til gengæld nogle høje sociale bidrag. Sverige pålægger ar-

bejdsgiveren store sociale bidrag, som for 2007 udgør i alt 32,42 pct. (udenlandske arbejdsgivere betaler dog »kun« ca. 28 pct.).

En person, som har bopæl i Sverige, og som samtidig arbejder for en svensk arbejdsgiver i Sverige og en dansk arbejdsgiver i Danmark, er undergivet svensk social sikringslovgivning, og der skal betales de sociale bidrag efter svensk lovgivning. En sådan person beskattes af sin danske lønindkomst i Danmark som begrænset skattepligtig. Der skal efter de gældende regler ikke betales dansk arbejdsmarkedsbidrag, da den pågældende er socialt sikret i Sverige, men den danske arbejdsgiver skal til gengæld betale svenske arbejdsgiverafgifter på ca. 28 pct. af den udbetalte løn.

Det er ikke mindst i den aktuelle beskæftigelsessituation stærkt beklageligt, at der på denne måde lægges hindringer i vejen for, at danske arbejdsgivere kan ansætte svensk arbejdskraft på deltid. Regeringen har drøftet mulige løsninger med den svenske regering, og der er enighed om, at problemet skal søges løst ved anvendelse af særlige undtagelsesbestemmelser i EU-lovgivningen om social sikring. En af disse bestemmelser rummer mulighed for, at (dansk) arbejdsgiver og (svensk) arbejdstager kan aftale, at sidstnævnte opfylder de forpligtelser, der påhviler arbejdsgiveren vedr. betaling af sociale bidrag.

En sådan aftale vil ikke i sig selv stille den svenske lønmodtager ringere i forhold til tilsvarende beskæftigelse i Sverige. Arbejdsgivernes samlede lønomkostninger på de to sider af Sundet er nogenlunde ens for sammenlignelig arbejdskraft, men den udbetalte løn i Sverige er rundt regnet 30 pct. lavere end i Danmark, nemlig et beløb svarende til de svenske arbejdsgiverafgifter. En svensk lønmodtager, som indgår en sådan aftale med en dansk arbejdsgiver, vil hermed være stillet på nogenlunde samme måde, som hvis den pågældende havde haft tilsvarende beskæftigelse i Sverige.

Det foreslås, at lønmodtageren får fradrag i Danmark for de obligatoriske udenlandske sociale (arbejdsgiver)bidrag, når der er indgået en aftale om, at arbejdstageren opfylder forpligtelserne.

Bestemmelsen skal ikke alene gælde i relation til Sverige, men til alle EU/EØS-medlemsstater, hvor problemstillingen måtte være aktuel.

For arbejdsudlejede personer, som er omfattet af bruttobeskatning på 30 pct., foreslås det, at de obligatoriske udenlandske bidrag fragår i grundlaget for beregningen af 30-pct.skatten.

Det kan for fuldstændighedens skyld tilføjes, at arbejdsgiverens obligatoriske udenlandske sociale bidrag – som hidtil – ikke er skattepligtig indkomst for